9 Temmuz 1975

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Cilt - 9/Sayı - 144/Fiyatı 300 Kuruş

GİZLİ KENT

Milliyet Çocuk Dergisi'nden mektup

Sevgili Okurlar,

Bu sıcak yaz gününde, belki bir deniz kenarında, belki bir dağ yamacında, belki de çalıştığınız bir iş yerinde okuyorsunuz bu mektubumuzu... İster deniz kenarında, ister bir başka yerde olun, gerçekte, sizler ve bizler yıllardır aynı yerdeyiz...Milliyet Çocuk Dergisi dünyasında, el-ele beraberiz!..

Bu hafta, bize sorular yönelten birkaç arkadaşa burada cevap vermek istiyoruz. Çünkü bu sorular sizin de sormak istediğiniz önemli konuları kapsıyor.

Milliyet Çocuk Dergisi'nin 36 okuyucusu adına bize uzunca bir mektup yazarak eleştirilerini ve beğenilerini ortaya koyan Abdullah Turan ve 36 arkadaşına içtenlikle teşekkür eder, isteklerinin pekçoğunu kısa bir zaman sonra dergide göreceklerini bildiririz.

VE SORULAR...CEVAPLAR...

Sayın Ersin Özdemir soruyor:

"15 Haziran'da abone olamadım, öğrendiğimde 15 Haziran geçmişti. 15 Temmuz'da abone olabilir miyim?"

CEVABIMIZ :

Evet. 15 Temmuz'da 100 lira göndererek Haziran ve Temmuz taksitlerini ödemiş olursunuz. Son taksit olan 50 lirayı da 15 Ağustos'da gönderdiğinizde abonemiz olarak size derginiz gönderilir..."

Sayın Sibel Çenber,

Sayın Vedat Pelit,

Sizler de Ersin Özdemir gibi Haziran ve Temmuz taksitlerini birarada 15 Temmuz'a kadar gönderirseniz abone işleminiz yapılır.

Sayın Tarık Ermihan soruyor :

"Milliyet Çocuk Kulübüne üye olanlar yarışmalara nasıl katılacaklar?"

CEVABIMIZ :

Milliyet Çocuk Kulübüne üye olan abonelerimiz 1 yıl boyunca, üye numaralarıyla yarışma çekilişlerine otomatikman katılacaklar...

● Sayın Abbas Öztürk, Sayın İlknur Hakkatapan ve Milliyet Çocuk Dergisinin tüm aboneleri bu mektup ve cevabımızı lütfen okuyunuz.

Mektup/

"Sayın Milliyet Çocuk Dergisi, gönderdiğim 50 lirayı ayın 15'inde elinize geçecek şekilde gönderdim. Adresimi bir zarfın içinde kuponla gönderdim. Henüz şimdiye kadar bir dergi alamadım. Ayın 15'inden sonraki haftalarda çocuk dergisini yollamanızı rica ediyorum. Bana cevap gelirse, ancak o zaman birdahaki aylarda paraları gönderirim.

Abbas Öztürk/Adana"

CEVABIMIZ :

Sayın Abbas Öztürk, taksitle abone kampanyamız sırasında ve tam dört hafta, her sayımızda açıklamalar ve taksitle abone kampanyamızın şartlarını yayınladık. Şartları iyi okumadan yada anlamadan bize ilk taksiti gönderdiğiniz anlaşılıyor. Taksitle abone kampanyamız sizin istediğiniz gibi değil, bizim kurallarımıza göre yapılacaktır. Yani, üçüncü taksitinizi ödedikten sonra size dergi göndermeye başlayacağız. Bakın abone kampanyamızı nasıl ilân etmişiz :

●NASIL ABONE OLACAKSINIZ

Milliyet Çocuk Dergisi'nin Pembe Panter armağanlı abonesi olmanız için, ilk taksit olarak 50 lirayı 15 haziran'a kadar posta havalesi ile Milliyet Çocuk Dergisi Nuruosmaniye 65/67 Cağaloğlu-İstanbul adresine gönderiniz. Aşağıdaki abone istek fişini doldurunuz, ilk taksitin havale numarasını yazınız ve dergi adresine gönderiniz.

İkinci taksit olan 50 lirayı yine posta havalesi ile en geç 15 temmuz gününe kadar dergi adresine göndereceksiniz.

Üçüncü ve son taksit olan 50 lirayı yine posta havalesi ile en geç 15 ağustos gününe kadar dergi adresine gönderdiğinizde derginin 1 yıllık abonesisiniz ve adresinize derhal Pembe Panteriniz ve Çocuk Kulübü üye kartınız ve derginiz gönderilecektir...Artık abonemizsiniz.

15 ağustos 1975'den 15 ağustos 1976 gününe kadar 52 hafta özel zarf içinde dergimiz ve ilaveleri, bilgi-kültür testleri postacı tarafından evinize getirilecektir.

İşte durum bu sayın okurumuz.

Sevgili Okurlar,

Burada yayınladığımız mektuplar ve cevaplarımız iyiniyetimizi ve dostluğumuzu belli eder. Biz Milliyet Çocuk Dergisi olarak herşeyin en iyisini yapmaya çalışıyoruz ve sizinle el-ele vererek yapıyoruz da...

İyi günler sizin olsun, sevgilerimizle!

Çocuk Dergisi

TÜM OKURLARIMIZA DUYURU: Taksitle abone olma şartlarımız 137-138-139 ve 140. sayılarımızda ilân edilmiştir. Buna göre, pembe panter armağanlı aboneleriniz üçüncü taksit ödendikten sonra başlayacaktır. Yani, 15 Ağustos tarihinden itibaren dergi size 1 yıl süre ile gönderilecektir. Taksitle abone olan okurlarımız 15 Ağustos tarihine kadar dergileri yine dışardan alacaklardır.

ARMAĞAN KAZANAN OKURLARIMIZA DUYURU :

6-7-8-9-10 ve 11 inci hafta Pembe Panter kazanan okurlarımıza armağanları geçen hafta posta ile ve taahhütlü olarak gönderilmiştir.

Milliyet ÇOCUK dergisi

Çarşamba günleri yayınlanır ● Sahibi/ Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına : ERCÜMENT KARACAN ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü/ ABDİ İPEKÇİ ● Müessese Müdürü/ NURETTİN DEMİRKOL ● Yöneten/ CEMAL HOŞGÖR ●

Adres : Nuruosmaniye Caddesi. 65/67 Cağaloğlu-İstanbul

Telefon : 22 44 10 ● Dizgi - Baskı : Milliyet Ofset Tesisleri

ABONE : Yıllık 150 TL. (Uçak postası 173 TL.) Altı aylık 75 TL. (Uçak postası 86.50 TL.) Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir. İLAN FİYATLARI: Arka kapak ve tam sayfa renkli 3.000 TL.

ŞAMPİYON

1

KALIN SİSİN ÖRTTÜĞÜ GECEDE, GENÇ BİR ADAM JOE MISSIGLIA'NIN SPOR SALONUNA YAKLAŞMAKTADIR...

KAPININ ÖNÜNE GELİNCE, ADAM BİRAZ DURAKLAR...

VE İÇERİ GİRER...

BAŞKAN SİZ MİSİNİZ ?..

HAYIR!.. BAŞKAN JOE MISSIGLIA... YA SİZ KİMSİNİZ ?..

BEN... BENİM ADIM RİNO, BAŞKANLA GÖRÜŞMEK İSTİYORUM..

JOE !.. BU GENÇ SENİNLE GÖRÜŞMEK İSTİYOR.

NE O, NE VAR?

SİZE NASIL YARDIM EDEBİLİRİM ?..

BEN BOKS KURSLARINA YAZILMAK İSTİYORUM... VE BUNUN İÇİN GELDİM...

BUNUN İÇİN Mİ GELDİN? BİRKAÇ AY İÇİNDE ŞAMPİYON MU OLMAK İSTİYORSUN?

BÜYÜK HAYALLERİM YOK!.. SADECE YUMRUK ATMASINI ÖĞRENMEK İSTİYORUM...

YANLIŞ YERE GELDİN OĞLUM!..BURADA YALNIZ MÜSABAKALARA KATILACAK GENÇLERİ YETİŞTİRİYORUZ.. PROFESYONELLERE KAPI AÇIK, AMA EĞLENMEK İSTEYENLERE DEĞİL!..

BAY MISSIGLIA!..

BEYZADELER İÇİN YERİN VAR MI?..

JOE CEVAP VERMEDEN MEÇHUL YABANCIYA BAKTI...

YALVARIRIM!.. BANA SİZİN EN İYİ YETİŞTİRİCİ OLDUĞUNU SÖYLEDİLER!

EH, NE YAPALIM?.. BU SEFERLİK BİR İSTİSNA OLSUN!.. SENİ HEMEN BİR DENEMEDEN GEÇİRECEĞİM... OSKAR!..

OSKAR, BU GENCİ SALONA KAYDET..ADRESİNİ, ADINI, SOYADINI AL..SONRA DA ONA UYGUN ELBİSE VE AYAKKABILAR BUL..RİNGE HAZIRLA...

PEKİ!.. BENİMLE GEL...

NE DEDİN?.. ADIN NE?..

RİNO!.. EHMM...RİNO SALVETTİ!..

ADRESİN...

OBERDAN SOKAĞI... SEY... 24 NUMARA...

BENİMLE GEL. SANA UYGUN BİR ELBİSE BULACAĞIM. JOE BEKLETMEYE GELMEZ...

DEVAMI VAR

HIŞŞŞT ... HIŞŞŞT...

GELİYOR!?

NE GELİYOR?

NASIL GELİYOR?

NEDEN GELİYOR!?

Geniş açıklama
gelecek hafta
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'nde...

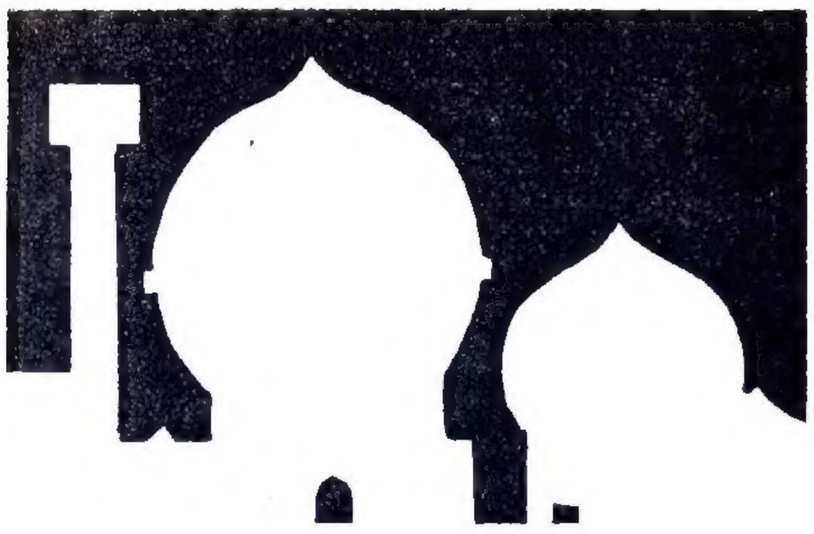

GİZLİ KENT...

TİMBUKTU!...Uzak, esrarengiz, erişilemez, ulaşılamaz denince akla gelen bir ad! 19. yüzyıl başlarına kadar, Sahra çölünün güney eteklerinde kurulu bu Afrika kenti kadar büyüleyici bir bilmece az bulunurdu.

Kentin zenginliği, gözkamaştıran görkemi, hileye, el altından iş çevirmeye bayılan Batı Dünyasına yayılmış, ancak kimse de çıkıp bu zengin öyküleri doğrulayamamıştı. Bunun nedeni çok basitti: Ölümü göze alamayan bir beyaz adam, bir Avrupalı Timbuktu'ya adım atamazdı.

Aslında burayı Faslı bir seyyah görmüş, görkemini anlatan öyküleri o yaymıştı.

Söylentilere göre camilerin kubbeleri altındandı. Saraylar, bahçeler, medreseler, bedestenler zenginlikte birbirleriyle yarışırlardı. Öğretmenler, bilim adamları Sultan'ın koruyuculuğu altında, istedikleri gibi çalışırlar, çok rahat yaşarlardı. Süslü, şatafatlı çeşmeler arasında dolaşan tüccarlar, her türlü ekzotik işi yaparlardı.

19. yüzyılda, herkesin birleştiği bir düşünce vardı: Eğer Timbuktu, geçmiş zamanlarda böylesine görkemli günler geçirmişse, şimdi gözkamaştırıcı bir mücevhere benziyor olmalıydı. Araplar kentlerini böylesine şiddetle yabancılardan koruduklarına göre kent başlıbaşına bir hazine olmalıydı. Beyaz bir adam bu kutsal yere ayak basarsa, ona verilecek tek ceza: ölümdü! Bırakın girmeyi, kente yaklaşanı bile öldürüyorlardı.

YOKSULLUK YILLARI

Genç Röne Kay da bu düşüncedeydi. 1799 yılı, 19 Kasımında, küçük bir Fransız köyü olan Moze'de dünyaya gelmişti. Çocukluğunu yolculuk kitapları ve haritaları okuyup incelemekle geçirmişti.

Uzaklara, zenginlik dolu yerlere gitmek düşlerini korkunç bir yoksulluk, sefalet, babası hapiste olduğu için utançla geçen yıllar beslemiş, büyütmüştü.

Genç Röne okudukça Timbuktu'nun büyüsüne daha çok kapılıyordu. Bu rüyalar kentine ilk ayak basan beyaz adam olmaya karar vermiş, and içmişti.

16 yaşına bastığında, Senegal'e giden bir gemiye miço olarak yazıldı ve ilk dünya yolculuğuna adımını attı. Kuzeybatı Afrika kıyılarında bir süre kaldıktan sonra, Guadelup Adasına gitti yani Atlantiğin öbür kıyısına. Ama 1818'de yeniden Senegal'e döndü. Amacına erişecekti bu kez. Planını hazırlamıştı.

Avrupalı görünüşünü, alışkanlıklarını gizlemek için Röne Kay, Araplar arasında yaşadı, onlar gibi giyindi, dillerini öğrendi, adetlerini benimsedi. Kuran'ı ezberden okumayı başardı.

Yasak kente yaklaşabilme şansına sahip olmak için, en azından Avrupalı görünüşünü gizlemek zorunda olduğunu öğrenmişti artık. Böylece Araplar arasında yerleşti. Onlar gibi konuşmasını, yazmasını, giyinmesini öğrendi. Tüm gelenek ve göreneklerini benimsedi, Kuran'ı ezberledi, kutsal yazıları öğrendi. Afrika güneşi de ona yardımcı oldu, tıpkı bir Arap gibi yandı, esmerleşti.

1827'de zamanın geldiğine karar verip harekete geçti. Bu arada duyduğu bir haber onu büsbütün kamçılamıştı. Fransız Coğrafya Kurumu, Timbuktu'ya varacak ilk beyaz adama 10.000 frank ödül vermeyi kararlaştırmıştı.

Afrika'nın içlerinde küçük bir kasaba olan Kakondi'ye doğru yola çıktı. Yolda, daha uzakta bir kent olan Kambaya'ya giden bir Arap tüccar kervanıyla karşılaştı. Hemen adamlara bir hikâye uydurdu. "Ben Mısırlıyım. Ama çocukken Napolyon'un askerleri tarafından kaçırılıp Fransa'ya götürüldüm. Tutsak edildim. Şimdi onlardan kaçtım. Ülkeme kavuşmak istiyorum, bana yardım edin!" dedi.

Adamlar ona inandılar. 19 Nisan, 1827'de yüreği umut dolu, yayan olarak kervana katıldı.

Ne yazık ki çölü aşmak için umut yetmiyordu. Röne, uzun zamandır kendisini bu yorucu yolculuğa hazırladığı halde, tüccarların hızlı gidişine ayak uyduramıyordu. Adamlar şafaktan güneş batana dek yol alıyorlar, Röne'nin zayıf bünyesi bir fırın gibi ortalığı yakıp kavuran güneşe dayanamıyordu.

İşleri daha da kötüleştirmek için ayağı da kesilmiş, kumlar, böcekler yarayı işletmiş, iyice iltihaplanmıştı. Röne topallıyor sürünüyor, bazan develerin kayışlarına asılıp sürükleniyordu. Çoğu zaman, gecelemek için kurulan kamp yerine saatler sonra ulaşabiliyordu.

Yine de bütün acısına, yorgunluğuna karşın, genç adam duyduklarını, gördüklerini defterine geçiriyordu. Bu durum tüccarları sık sık kuşkulandırıyordu.

Genç Fransız, eğer içlerinden birisi, bu yazdıklarının yolculuk notları olduğunu anlarsa, kafasının kesileceğini, başsız gövdesini çölün kumları üzerinde bırakacaklarını iyice biliyordu.

Sonunda, 10 mayısta, Röne Kambaya'ya vardı. Amacı bura-

dan Nijer Irmağı'na, Timbuktuya geçebileceği bir noktaya varmıştı.

Deve kervanıyla çöl yolculuğu genç adam için bir acı kaynağı olmuştu. Ancak yolculuğunun ikinci bölümü yeryüzünde bir cehennem olacaktı.

Zayıflıktan bir deri bir kemik kalmış, üstü başı paramparça olmuş, cebinde son kuruşları bile tükenmişti. Nijerya'ya sürünerek, emekleyerek gittiğini söylemek yalan olmaz.

Bir gün harap olmuş gövdesinde iskorbüt hastalığı belirtisi o kara lekeleri görünce "Tanrım, sevgili Tanrım, artık acı bana, canımı al!" diye haykırıp yakarmıştı. Eğer bir grup Arap onun baygın vücudunu, Nijerya yakınındaki küçük bir yerli kasabasına götürmemiş olsalardı, Röne, istediği ölüme kavuşacaktı. Kasabada kendine gelen Röne yardım istedi.

1828'de hala Fransızlardan açan tutuklu yalanını sürdüren Röne, Nijer Irmağında ticaret yapan yelkenlilerden birinde iş buldu. Yelkeni esir, çeşitli mallar taşıyordu. Hayatta kalabilmesini, esirlerin ona attığı ekmek kırıntılarına borçluydu. Gündüzleri güneşten yanarak, akşamları soğuktan donarak güvertede yolculuğunu tamamladı ve ırmak kıyısında bir takas limanı olan Dicenne'ye vardı. Tarih, 11 marttı.

Önünde daha 300-400 kilometrelik bir yol daha vardı. Ama en sonunda, yola çıkışından tam bir yıl bir gün sonra, 20 nisanda, yolda rastladığı küçük bir kervanın yardımıyla yasak kente girdi. Gecenin yarısıydı ama, en sonunda oraya ayak basmıştı. Bir iki saate kadar güneş doğacak, Timbuktu tüm zenginliğiyle, görkemiyle gözlerinin önüne serilecekti. Ne var ki güneş doğduğu kadar Röne'nin düşleri birer birer ölüyordu. Görkem mi? Zenginlik mi. Gözkamaştırıcı parıltılar mı? Bolluk, bereket mi? Timbuktu, kendi sefil köyünden bile daha berbat bir yerdi.

Ortalıktaki binalar, "son derece kötü yapılmış kum ve çamurdan kulübeler, yıkık kuleler, bir tek kubbe (alçıyla sıvamış), ve iskelet gibi bir, iki ağaç. Çeşme diye bir şey yok." Ortalıkta yalnızca kum, yine kum vardı.

Genç adam kahrından neredeyse ağlayacaktı. Derken kendini toparladı, tarihin, gelecek kuşakların Timbuktu gerçeğini öğrenmeleri gerektiğini düşünerek, "kent" hakkında toplaya - bildiği kadar bilgi topladı, gördüğü her şeyin resmini çizdi.

İki hafta sonra, artık ayrılması gerektiğini anladı. Yolda, üzerine çevrilen kuşkulu bakışlar giderek artıyordu. İyi ama, şimdi nereye gidecekti? Geldiği yoldan geri mi dönecekti?

Hayır... inanılmayacak kadar cüretli bir düşünce vardı kafasında. Niçin kuzeye doğru çıkmıyordu?.. Güneyden kuzeye kadar Sahra'yı geçen ilk Avrupalı adam o olacaktı!

Yine zavallı Mısırlı tutsak rolünde, Tafilelt'e giden büyük bir kervana katıldı.

Genç Röne, artık acıya, işkenceye kendini alışmış sanıyordu, ancak ileriki günlerde bunların bir çocuk oyuncağı gibi kaldığını gördü. Sahra çölünün kızgın güneş altında yanışını insana çektirdiği işkenceyi; insanın ağzında dilinin bir balon gibi susuzluktan şişip parşömene benzediğini, su bulduğunda ancak damla damla gırtlağından geçebildiğini kelimelerle anlatmak olanaksızdı.

Çöle alışkın, oralı insanların alayları, küçümsemeleri de Röne için ayrı bir dertti. Yine de dişini sıktı, her şeye göğüs gerdi, ateşten yanarak, titreyerek, göğsünü parçalayan öksürüklere aldırmayarak yola devam etti. Yol boyunca notlarını yazmaktan da geri kalmadı. 1828, 14 ağustosunda, deynek gibi bacakları üzerinde titreyen iskelet gibi Fez'e girdi. Oradan Rabat'a, ordan da Tanca'daki Fransız Konsolosluğu'na erişti.

Bu arada bir haber yayıldı. Röne'den iki yıl önce, bir İngiliz, yüzbaşı Laing, Tripoli'den yola çıkarak Timbuktu'ya gitmişti. Ne var ki yüzbaşı geri dönmemiş, esrarlar kentine gidip geri dönen ilk Avrupalı Röne olmuştu.

Fransa'ya vardığında onu ödüller, armağanlar, nişanlar, para bekliyordu.

10 yıl sonra, 1838 nisanında Röne Kay öldü. Ölüm nedeni neydi? Timbuktu, diyeceksiniz, değil mi? Haklısınız.

KAPTAN ERiK

Nehirdeki kapolar ⑦

YEMEKTEN ÖNCE...

HEY... TAZE AVLANMIŞ DOMUZ ETİ...

NEFİS BİR YABAN DOMUZU BU!..

DİKKAT ET... TADI BOZULURSA SENİ PİŞİRİRİM ONA GÖRE!..

YEMEKTEN SONRA...

"BEN TEKSAS'TA DOĞDUM! YIL TAM 83'TÜ.. BENİM GİBİ YAKIŞIKLI YOKTUR!"

YAAUUUUHHHH!..

NEYSE!.. ADAMLARIMIN MORALİ YÜKSELDİ!..

PİERRE!.. SENİ BULACAĞIMI SANIYORUM! AHH, BİR BULURSAM TEKMELEYECEĞİM!

KALKIŞ GÜNÜ GELİR ÇATAR...

YEDEK MOTORLU EKLERİZ... KÜREKLERİ DE KAYALARA ÇARPMAMAK İÇİN KULLANIRIZ...

SEN BURADAN GEÇEBİLECEĞİMİZE İNANIYOR MUSUN?

SEÇİM YOLU YOK.. ANCAK İKİYE AYRILIRSAK GEÇİDİ GEÇEBİLİRİZ!

HAZIRLIKLAR BİTTİKTEN SONRA...

BİZ İLK OLARAK GİDİYORUZ.. SİZ ARKADAN GELİN.. BATARSAK KURTARIRSINIZ!

MOTORLAR YARDIMCI OLUYOR... AMA TAM NEHRİN ORTASINDAN İLERLEMELİYİZ...

ROHAR!

WROOOM!

DİKKAT!

NASYONEL GALERİ'NİN BİR MİLYON LİRAYA SATIN ALDIĞI AZTEK HEYKELCİLİĞİNİ HATIRLIYOR MUSUNUZ?

RAHAT OLUN!.. ONU KENDİME ALMAYA NİYETLİ DEĞİLİM!..

YOLCULUK SIRASINDA GERÇEK HEYKEL ÇALINDI VE YERİNE BİR KOPYASI KONDU!..

Aristokratlar 2

TABİİ ANLAŞILIRSA... FAKAT, HAY ALLAH NEREYE?!

HİÇ ARANMAYIN!.. SİGARANIZI, HER ZAMANKİ GİBİ YİNE SCOTLAND YARD'DA UNUTTUNUZ!..

CLİK!

PLINK

KÜÇÜK OYUNCAĞINIZ HİÇ FENA DEĞİL!..

PEK ÖNEMLİ DEĞİL... FRİTZ'NİN KÜÇÜK BİR BULUŞU!

KISACASI, NASYONAL GALERİ'DE BİR KOPYA SERGİLENİYOR!.. BU ENİNDE SONUNDA ANLAŞILACAK VE... KORKUNÇ BİR SKANDAL PATLAK VERECEK!..

SIKICI BİR DURUM... AMA, BENİM BU İŞLE NE İLGİM VAR?..

DURUN!.. DURUN BİRAZ!.. GERÇEK HEYKELİ GERİ ALMAK ÇOK ÖNEMLİ...

NERDE OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUNUZ?..

YABANCI BİR DİPLOMATIN EVİNDE VE BİZİM RESMİ BİR SORUŞTURMA HAKKIMIZ YOK!.. HEYKELCİĞİ ONDAN TATLILIKLA, USULCA ALMAK GEREKİYOR!..

BUNU NİÇİN BANA SÖYLÜYORSUNUZ?..

ŞEYY... ÇÜNKÜ SİZ BİR EŞYAYI İZ BIRAKMADAN YERİNDEN ALMA SANATINI ÇOK İYİ BİLİRSİNİZ!.. KONT, HEYKELCİĞİ GERİ GETİRİRSENİZ SCOTLAND YARD, ARTİSTİK YETENEĞİNİZ YARDIMIYLA ELDE ETTİĞİNİZ KAZANÇLARI UNUTACAK!..

ELİNİZ BOŞ MU GELDİNİZ?

HAYIR!.. BURADA.. HAY ALLAH!.. LANET OLASICA KİLİT!..

SISST!.. MUUS!.. ALVARO!..

DOSTUMUZUN ÇANTASIYLA BAŞI DERTTE!..

OLDU!..

NCHHH!..

PICK!

YE İSTE!..

SANATÇILAR!.. BURADA BAŞKA KİMSE BARINAMAZ ZATEN!.. İSTE BUNLAR DİPLOMATİN DAİRESİNİN PLANLARI...

İYİ SANSLAR!..

SLAM!

MAYK!

SCOTLAND YARD'DAN ARIYORLAR!..

NEE?.. ROSS SOYULDU MU?.. HIRSIZ BİR TERZİNİN EVİNDEN Mİ GEÇMİŞ?..

LANET OLSUN!..

...VE ROSS BİR SÜPER MARKET'İN ÜZERİNDE OTURUR...

NE YANİ, JAN ROSS'UN KOMŞUSU OLAN TERZİDEN GİYİNİYORSA SUÇ BENİM Mİ, VE EĞER...

YETER!.. ROSS ÇOK KİŞİYİ MAHVETTİ... ANCAK, KURBANLARININ ZARARLARI YAKINDA *"İSİMSİZ KAHRAMANLAR"* TARAFINDAN KARŞILANACAK... NE DEMEK İSTEDİĞİMİ ANLADINIZ MI?..

.... EVET, NAMUSLU HIRSIZLAR DA VARDIR, DEDİNİZ?..

LONDRA ÜZERİNE İNEN GECE ARİSTOKRATLARI ÇALIŞIRKEN YAKALADI...

KESİN OLAN BİR ŞEY VAR: DİPLOMATIMIZ SÜREKLİ OLARAK HIRSIZ TEHLİKESİ ALTINDA YAŞIYOR!

POLİS, BU KADAR AYRINTILI BİR PLANI NASIL ELDE EDEBİLDİ ACABA?..

BİZİM HER ZAMAN YAPTIĞIMIZ GİBİ YAPARAK!..

OOO, MUUS!..

DOSTUMUZ BU İŞ İÇİN ELVERİŞSİZ

ÖZETLEYELİM: HEYKELCİK, OXFORD CADDESİ ÜZERİNDE BİR APARTMANIN 10. KATINDA BULUNUYOR...

..., TUZAK DÖŞEMELİ VE ZIRHLA KORUNAN BİR ODADA...

..., VE BİR TELEVİZYON KAMERASI ONA ÇEVRİLİ!..

DİPLOMATIN DAİRESİ

KONTROL ODASI

KORİDOR

ZIRHLI KAPI

TUZAKLI DÖŞEME
En hafif dokunuş bile alarm düzenini uyarıyor...

TELEVİZYON KAMERASI

HEYKELCİK

HAYRANLIK UYANDIRACAK BİR KORUNMA DÜZENİ...

BU İŞİ MAYK'IN VERDİĞİ BİLGİLER YARDIMIYLA BAŞARACAĞIZ...

İŞİN EN ŞAŞIRTICI YANI DA BU!..

PLANIMI AÇIKLAMADAN ÖNCE, KADEHLERİMİZİ KALDIRMAYI TEKLİF EDİYORUM SİZLERE...

SEVGİLİ BAŞKANIMIZA UZUN BİR YAŞANTI DİLEĞİYLE..

VE ARİSTOKRATLARA DA

DEVAMI HAFTAYA

PEMBE PANTER 2

ÇOK ÜŞÜMÜYLE BİRLİKTE "HAPŞURUK VE HIÇKIRIK BİR **DOLU** FIRTINASINI BELİRTİYORDU...

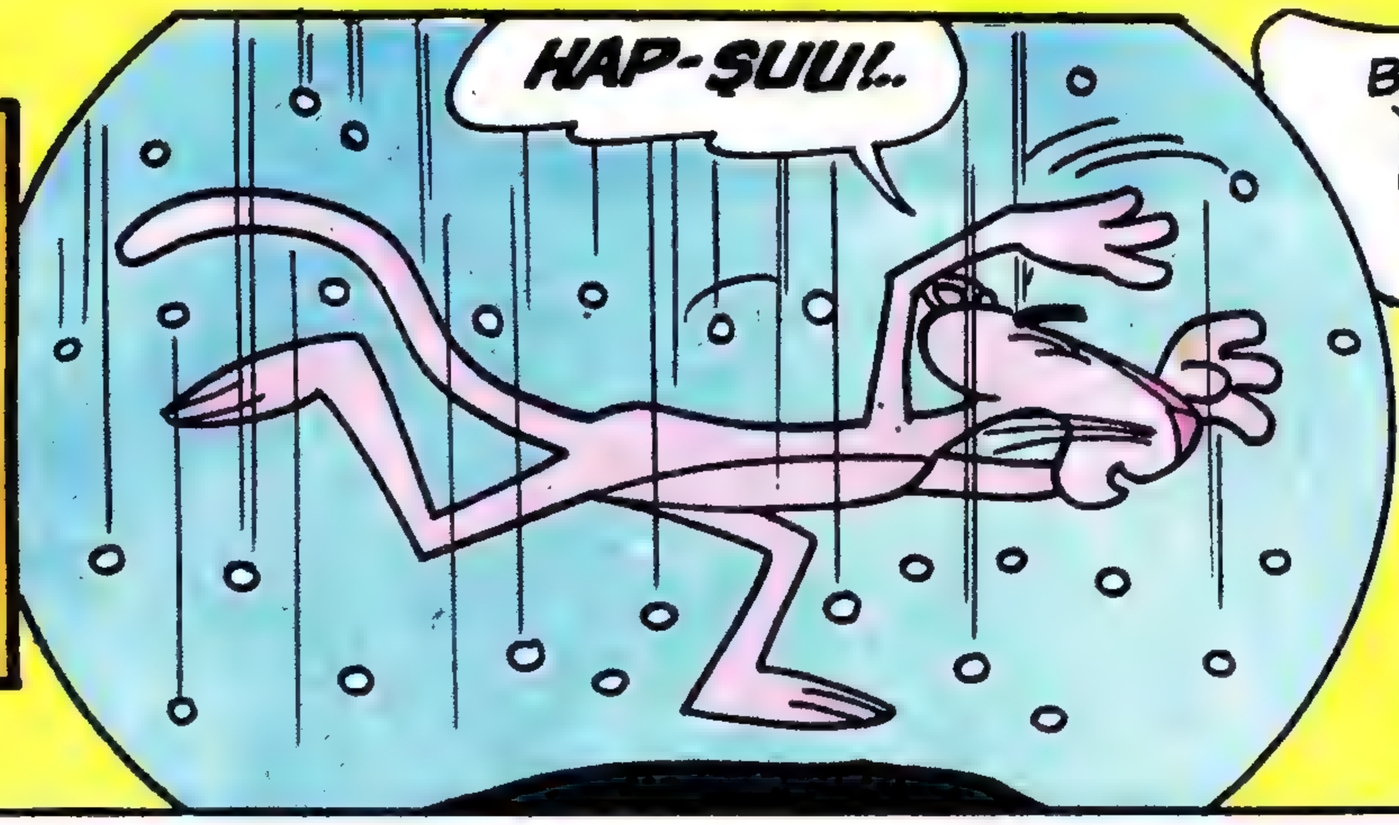

BU KADAR DENEY YETER!. BEN BİR HAVA RAPORLU FALCISIYIM.. KESİNLİKLE İNANDIM BUNA!..

İYİ AMA, ŞİMDİ BU SON DERECE RAHATSIZ EDİCİ DURUMU, NASIL KAZANÇLI HALE GETİREBİLİRİM?

BELKİ DE YETENEĞİMİ BAŞKALARINA HİZMET EDEREK KULLANIR, PARA KAZANIRIM...

KOCA BURUNLU PIKNİKÇİLERDEN KÜÇÜK BİR AİLE!.. CİCİ AİLE!.. HEY BACAĞIM KAZIK KESİYOR GENE!..

BAK HON!.. ZIPLAYAN BİR YABANİ KEDİ!..

HAKARET ETMEYİN LÜTFEN!.BEN HAVA TAHMİNCİSİ PEMBE PANTERİM!..

YAĞMUR MU? SAÇMALAMA!. GÖKYÜZÜ PIRIL, PIRIL!.. ÖRTÜYÜ SER HON...

PEKİ HON!

AMA...

SİZİ UYARMADIĞIMI SÖYLEMEYİN SAKIN!..

PÖH!.. YAĞMURDAN ISLANMIŞ FIRANCALA ÇOK KÖTÜ OLUYOR!..

EVET HON, AMA ÇORBAMIZ GİTTİKÇE ÇOĞALIYOR!..

BÖGG!

BAYIM, YAPTIĞIM HAVA TAHMİNİ DOĞRU ÇIKTIĞINA GÖRE, BANA KÜÇÜK BİR ÜCRET VERİRSİNİZ SANIRIM!..

PİKNİĞİMİZİ REZİL ETTİĞİN İÇİN SANA PARA MI VERECEĞİM?.. HAYIR, BİN KERE HAYIR!..

AMA BENİ DİNLEMİŞ OLSAYDINIZ!...

TOPAL KEDİ!..

SLAM!

EHH! GÜNEŞ PIRIL, PIRIL OLDU!..

ÖYLE OLDU!..

CREAK!

HADİ HON!.. KÜÇÜK HON, GELİN!... SUYA GİRELİM!...

GÜNEŞ SEMSİYEMİZİ SURAYA DİKE-YİM, HON!..

OH, HAYIR!.. BAŞIM DÖNÜYOR GENE!

BEN TATLILARI GETİRİYORUM!

DİKKAT EDİN!.. KORKUNÇ BİR **RÜZGAR** SEMSİYE!...

AYY!

KREMALI PASTAMIN ÜZERİNE DÜŞTÜ!.

GIRRR! BİZİM SEMSİYE DE BAŞKA YERE DÜŞECEK!..

GÜÜM!..

ÖHOM!. RÜZGARI HABER VER-DİĞİM İÇİN BENİM ÜCRET İÇİN...

SEN ÇEKİLİP GİDİ-YOR MUSUN?!

SLAP!

HADİ, SUYA GİRİP YÜZELİM, HON!..

BIRR!.. ACABA SU MU SOĞUK **YOKSA!..**

SLOPP!..

DİNLE... HON'MUSUN NESİN?! HABER VERİYORUM.. **BIRR!** HEMEN SUDAN ÇIKIN...

NE YANİ?! BİZİ TEH-DİT Mİ EDİYORSUN?!

HA-HAYIR!.. HİÇ ŞASMAZ TAHMİNLERİMDEN BİRİNİ DAHA YAPIYORUM ŞİMDİ!.. BELKİ BENİ KİRALAMAK AKILLILIĞINI GÖSTERİRSİNİZ!.

EEK! ÇIPLAK GÖVDELERİMİZE **KAR** YAĞIYOR!..

BÖH! BOH!..

SENİ KİRALAMAK MI? BÜTÜN BU BİRBİRİNDEN BETER HAVALARI BİZE GETİRDİĞİN İÇİN Mİ?

BİZİ RAHAT BIRAK LANETLENMİŞ KEDİ!..

GİT YANIMIZDAN... GÖĞÜMÜZÜ KARARTMA!..

SPLAT!

YİNE DE KAR TOPLARINIZI BENİMLE PAYLAŞTIĞINIZ İÇİN TEŞEKKÜR EDERİM!..

HEYHAT!.. BENİM HAVA RAPORU TAHMİNLERİMİ KÖTÜLÜK YARATICILIĞI DİYE KABUL ETTİLER!

YALNIZ KALIP, DERİN DERİN DÜŞÜNMELİYİM

AH, NE OLURDU BU MUTSUZLUK GETİREN DURUMUMU DEĞİŞTİREBİLECEK HOKUS-POKUS BİLSEYDİM!..

Z

NE YAZIK Kİ, BENİM BÖYLE BİR GÜCÜM YOK!..

POING!

İŞE BAK!.. BU SON DERECE İLGİNÇ BİR DURUM!..

DIŞARDA YAĞMUR, KAR, KIYAMET KOPUYOR!.. AMA BEN BİR ŞEY ANLAMADIM!.. HİP-HİP-HÜRRAA! ESKİSİ GİBİ OLDUM!..

KAÇIK KEDİ!..

OOF!. OFF!.. *(inleme)* LANETİM YENİDEN GERİ GELDİ GALİBA?..

SON

HAFTANIN SERGİSİ

Çocuklardan. ANNELERE ŞİİRLER...

Anneler günü için açtığımız şiir yarışmasına gösterilen büyük ilgi nedeniyle, şiirleri 1976 Anneler gününe kadar yayınlamaya devam edeceğiz.

ANNECİĞİM

Ne sevimli bir annesin
Ne tatlıdır senin sesin
Canım mısın bilmem nesin
Benim güzel anneciğim

Senden yakın kim var bana
Yüreciğim bağlı sana
Can bir yana sen bir yana
Benim güzel anneciğim

Gülsem güler güzel yüzün
Ağlamamdan alır hüzün
Senin gecen ve gündüzün
Benim güzel anneciğim

Emin BAYRAK

ANNECİĞİM

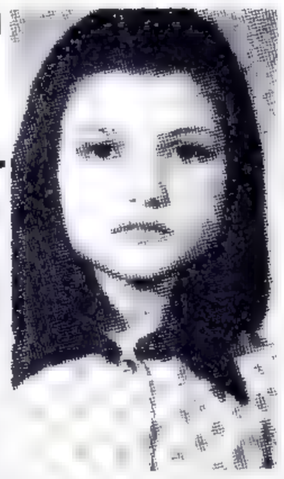

Beni doğuran
Hasta olunca
Baş ucumda oturan
Annemdir annemdir

Sabahleyin beni uyandırıp
Güzel gözleriyle bakarak
Okula geç kalacaksın diyen
Annemdir annem

Ben annemi çok severim
Eğer olmasaydı gözlerim
Annemi göremezdim
Daima özlerdim

Lale KURU

ANNECİĞİM

Tatlı, nasihatlı sözün,
Güllerden almışsın rengin
Beni şevkatle saran elin,
Daima üstümde olsun anneciğim.

Kulağımda tatlı sesin,
Uykumdan uyanırım yüzümde,
Ilık nefesin.
Neredesin, neredesin?

Beni şevkatle saran elin
Daima üstümde olsun anneciğim.

Ekrem ÜNAL

ANNEM

Küçükken uyutmuşun
Bana ninni söyleyerek
Tıpış, tıpış büyütmüşsün
Sütün ile besleyerek
Beni büyütmüşsün.

Hastalansam mahvolmuşsun
Doktora koşmuşun
Kötülükten beni korumuşsun
Yavrum diye inleyerek
Beni büyütmüşün.

Melek Benli

ANNEM

Meleğim, canımsın
Benim güzel anneciğim
Bizi doğuransın büyütensin
Benim güzel anneciğim
En kutsal görevin annelik senin
Benim güzel anneciğim
Sana güveniriz seni severiz
Benim güzel anneciğim
Bizi döversin bize kızarsın
Sonra gene seversin
Benim güzel anneciğim.

Müjgan ÖZYAL

ANA DUYGUSU

Beni seven okşayan
Hastalansam başucumda ağlayan
Sevgi dolu kalbiyle
Yavrusunu anlayan

Anneciğim bir bilsen
Seni ne çok severim
Sen güldükçe güler
Ağladıkça ağlarım

Bir duygu var içimde
Yücelik duygusu, sevgi duygusu
Ölümsüz duygu, sonsuz duygu
İşte budur annelik duygusu

Özden ÖZTÜRK

ANAM

Beni yatıran sensin
Beni kaldıran sensin
Derslerimi çalıştıran sensin
Başarımı isteyen sensin
Ah anam, ah anam.

Yemezsin yedirirsin
Giymezsin giydirirsin
İçmezsin içtirirsin
Gezmezsin gezdirirsin
Ah anam, ah anam.

Sen bana çok şeyler yaptın
Karşılığını iyi alamadın
Günün birinde alırsın
Ah anam, ah anam...

O güzel bakışın
O hoş süzüşün
O tatlı kızışın
Mutlandırıyor beni
ah anam, ah anam.

İçirdin beni
Yedirdin beni
Yaşattın beni
Şimdi sıra bende
ah anam, ah anam.

Derdime ortak olursun
Gücüme güç katarsın
Ben, başaramayınca ağlarsın
Başarınca gülersin
ah anam, ah anam.

Ali AKTUĞ

Yurdumu özledim

Yazan : Gülten DAYIOĞLU * Resimler : Funda ÖRKÜN

ÖZET : Almanya yolculuğu biraz zorlu geçmekle birlikte Atıl'a çok eğlenceli gelir.

19

Atıl, öğleye doğru uyandı. Yataktan kalkmadan, odanın içine şöyle bir göz gezdirdi. Köşede bir tahta masa vardı. Üstünde kap kacaklarla birlikte, küçük bir ocak duruyordu. Orta yerde, muşambası kel kel olmuş, yuvarlak bir masa daha vardı. Çevresine iki iskemle konmuş, orta yerine elektrik sobası oturtulmuştu. Yerde, kirli ve soluk bir yaygı seriliydi. Tavandan, yirmibeş mumluk bir ampul sarkıyordu. Odanın duvarları, yer yer çatlamış, nemden boyaları pul pul kabarmıştı. Yatak olarak kullanılan iki divandan birinde Atıl, ötekinde babası yatıyordu. Atıl, "Anam nerde yatıyor ki!" Diye geçirdi. Başını kaldırıp babasının yattığı yatağa iyice baktı. Görünürde yoktu anası. Telaşla yorganı üstünden atıp yataktan kalktı. İlk iş olarak pencerenin önüne gitti. Demir yığınlarını görünce, içi buz gibi oldu. Oradan kapıya yöneldi. Anası, kapının önünde bir kadınla konuşuyordu. Atıl'ı görünce gözlerinin içi güldü :

-Uyandın mı oğul?

-Çocuğun bu mu? Diye sordu anaya.

-Bu dedi, ana. Atılım işte bu. Hani sana özleminden yakınır durardım ya! Aha bu oğlandan ötürüydü döktüğüm onca göz yaşı... Şimdi de köydeki küçük kızın özlemi yüreğimi dağlıyor. Komşu kadın, kayıtsızlıkla omuz silkerek :

-Onu da aldır yanına ... Diye kesip attı. Sonra odasına girip kapısını kapadı.

Atıl, karnını doyurduktan sonra :

-Canım sıkılıyor, diye vızıldamaya başladı. Anası :

-Kapının önüne çık istersen. Emme, merdivenlerden inerken gürültü çıkarma. Sokakta kimseye sataşma. Uzaklara gitme, evi bulamaz ortalarda kalırsın. Başın derde girer ... Dedi, Atıl, "Olur" gibilerden başını salladı. Merdivenlerden yavaşça inip sokağa çıktı. Görünürde kimseler yoktu. Gökyüzü kapkaranlık, hava buz gibiydi. Evin çevresini söyle bir dolandı. Sonra gelip yeniden kapının önüne dikildi. Bir süre ellerini ceplerine sokarak çevresine bakındı. Hiç sevmedi gördüklerini. Titreyerek odaya döndü sarılırcasına elektrik sobasına sokuldu.....

Baba :

-Of, of, of!.. Başım kazan, bedenim külçe gibi. Uyku yorgunluğumu gidermedi, diye inleyerek uyandı. Atıl'ı sobanın başında görünce şaşırdı :

-Ne tez uyandın oğul? Yorgunluğun geçti mi?

-Geçti, dedi Atıl, sokağa bile çıktım.

Baba, telaşla atıldı :

-Aman, uzaklara gitme kaybolursun... da...

Ana, babanın sözünü kesti :

-Ben herşeyi öğütledim. Sen yorulma. Haydi, yüzünü yıka da karnını doyur !...

Atıl'ın Almanya'da ilk günü, elektrik sobasının başında pineklemekle geçti. Ertesi gün, ana babası, erkenden kalkıp işe gittiler. Anası kapıdan çıkarken, Atıl'ı uyandırdı, Ona gün boyunca yapması gereken şeyleri bir kez daha öğütledi :

-Biz gidiyoruz oğul. Karnın acıkınca, fasulyeyi ısıt. İşin bitince ocağı söndürmeyi unutma. Sobayı hiç elleme. Baban onu orta dereceye ayarladı. Öğleye doğru, oda sıcacık olur. Canın sıkılırsa kapının önüne çıkarsın. Uzaklara gidersen ne olacağını biliyorsun...

Atıl, uykulu gözlerini kırpıştırarak, anasına bakıyordu. Kapıdan çıkarken ,

-Ne zaman döneceksiniz? diye sordu.

-İşden, ikindiye doğru çıkıyoruz, dedi ana. Sonra ekledi:

-Başın dara gelirse, karşıdaki hanımın kapısını tıklat. O sana yardım edecek.

Atıl, dilinin ucuna gelen sözcükleri demeden duramadı :

-Komşu hanım işe gitmiyor mu?

Ana, bu soruyu sabırsızlıkla yanıtladı :

-Doğum yaptı. İznini kullanıyor. Onbeş gün daha evde dinlenecek. İşe geç kalmaktan korktuğu için, tümcesini merdivenlerde tamamladı. Baba, sokak kapısının önünde anayı bekliyordu.

-Geciktin, diye çıkıştı ona. Sonra koşarcasına yola koyuldular...

Atıl, ogün, öğleye kadar evde kaldı. Sıkıntıdan patlayacak gibiydi. Pencereden dışarıya bakarak cansıkıntısını gidermeyi denedi. Demir yığınları içini kararttı. Küçük radyoyu açtı. Konuşulanlara kulak verdi. Hiçbir şey anlamadı. Müzik de sarmadı onu. Yemeği ısıtıp karnını doyurmaya karar verdi. Tahta masanın üstündeki havagazı ocağını yaktı. Kuru fasulye tenceresini mavi alevlerin üzerine koydu. Ekmek kabında yarım ekmek vardı. İki dilimini kesip aldı. O sırada, ağlayan bir çocuk sesi doldu kulaklarına. Hemen dışarıya fırladı. Merdivenlerin en alt basamağında duran beş yaşlarında bir oğlan hıçkıra hıçkıra ağlıyordu...

Atıl'ın içi, cız etti. Kardeşi Ayşan kız geldi aklına. Öfkelenince, o da böyle ağlardı. Merdivenleri koşarcasına inip çocuğun yanına vardı :

-Neden ağlıyorsun?

Çocuk bir an susup dik dik Atıl'ın yüzüne baktı. Sonra yeni-

den ağlamasını sürdürdü...

Atıl :

-Sus dedi. Ağlama. Anan sana merdivenlerde gürültü etme demedi mi?

Çocuk onu dinlemiyordu. Atıl yavaşça elini tuttu :

-Gel, istersen kapının önüne çıkalım.

Çocuk, bu öneriden hoşlanmıştı. Sıcak sıcak gülümseyerek Atıl'a baktı. Kirli yüzünde salya, sümük ve gözyaşı birbirine karışmıştı...Atıl içini çekerek "tıpkı Ayşan kız gibi" diye geçirdi.

Kapının önü, soğuktu. Ama, temiz hava ikisine de iyi geldi. Üçbeş adım yürüdükten sonra durdular. Söze ilk başlayan Atıl oldu :

-Adın ne?

-Yusuf.

-Senin anan da işe mi gitti?

-Yok, izinli anam.

-Neden?

-Kardeşimi doğurdu diye izin vermiş Alamanlar.

-Anladım, dedi Atıl. Ananı dün anamla söyleşirken görmüştüm. İki çocuk bir süre havadan sudan konuştular. Sonra Atıl :

-"Elim sende" oyununu bilir misin? diye sordu.

-I, ıh, dedi Yusuf. Atıl oyunu anlattı. Güle söyleye birbirlerini kovalamaya başladılar...

Atıl, hep dört duvar arasında kalacağını sanmıştı. Kendine bir arkadaş bulduğu için çok sevinçliydi. Yusuf'un yaşına, boyuna bosuna aldırdığı yoktu. Köyde olsa beş yaşında bir çocukla oyun kurup arkadaş'lık etmeyi aklından bile geçirmezdi. Böyle bir şey yapmaya kalkışsa, arkadaşlarının dilinden kurtulamazdı. Yaşıtları eğlenir, alaya alırlardı onu...Atıl, bunları düşünmemeye çalışıyordu. Oyunun coşkusuna kaptırmıştı kendini. Ocaktaki yemek tenceresi bile çıkmıştı aklından...

Fasulye bir güzel ısınmış, sonra fokur fokur kaynamaya başlamıştı. Daha sonra kaynaya kaynaya suyu tükenmiş, fasulyeler kömür olmuştu. Tencere çatır çatır yanmaya başlayınca da, odanın içi dumanla dolmuştu. "Elim sende" oyununun en coşkulu yerinde, evden karmakarışık sesler gelmeye başladı. Atıl, kulağına dolan Türkçe sözcükleri önce yorumlayamadı. Sonra :

-Yetişin, yangın var! tümcesiyle aklı başına geldi.

-Eyvah, fasulye yemeği yandı! diyerek ok gibi yerinden fırladı. Telâşla eve girdi. Merdivenler, duman içindeydi. Dört beş kadınla iki erkek Atıl'ların oda kapısının önünde bağrışıyorlardı. Atıl'ı görünce, hepsi birden üstüne yürüdüler. Anlaşılmaz sözcüklerle bir güzel azarladılar onu. Yusuf'un anası da onlarla birlik olmuştu :

-Yemek tenceresini ocağa koyup da hangi cehenneme gittin? Ev tutuşayazdı. Kovduracaksın hepimizi. Ev sahibi olayı duyunca kimbilir nasıl öfkelenecek!..

Atıl'ın yüzü, sapsarı oldu. Tüm bedeni tir tir titriyordu. Dokunsalar hüngür hüngür ağlayacaktı. Bu sırada merdivenlerde Yusuf belirdi. Soluk soluğa gelip :

-N'oldu abi, N'oldu? diyerek kollarını Atıl'ın beline doladı.

Anası onu öfkeyle çekip kopardı Atıl'dan. Çocuk direnince, yüzüne güçlü bir tokat indirdi. Kolundan tutup sürükleyerek, odaya soktu. Bu olaya kendi çocuğunun adının karışmasını istemiyordu...

Öfkeli insanlar çekilip gidince Atıl, odaya girdi. Fasulye tenceresi, yana yana eriyip küçülerek, yamru yumru olmuştu. Komşular, sobayı söndürmüş, pencereyi ardına kadar açmışlardı. Odanın içi buz gibiydi. Varıp pencereyi kapadı. Sobayı yakmak istedi. Korkudan elleyemedi. Karnı da iyice acıkmıştı. İki dilim ekmeği kuru kuruya yeyip içini bastırdı. Kısa sürede bedeni buz gibi oldu. Yusuf'un anasına gidip sobayı yakıvermesini söyleyecekti. Kovulmaktan korktuğu için caydı. Dişleri takır takır birbirine vuruyordu. Ellerini hohladı, olduğu yerde zıpladı. Isınamadı birtürlü. Sonunda yatağa girdi. Kirpi gibi büzülerek, yorganı başından aşırdı. Bir süre sonra bedenine, tatlı bir sıcaklık yayıldı. Daldı gitti...

Köydeki ev girdi düşüne. Kuru çam yarmalarıyle kalın meşe odunları, çıtırtılar çıkararak yanıyordu saç sobada. Atıl, ellerini sobaya doğru uzattı. Tatlı tatlı ısınırken birden, alevler fışkırmaya başladı sobadan. Atıl:

-Anaaa! Yangın var! diye bağırarak yerinden fırladı. Uyku sersemliğiyle dengesini yitirip divandan yere düştü. Başı ve dirseği fena halde acıdı. İnleyerek ovunurken, oda kapısı açıldı. Anasıyla babası içeriye girdiler. Atıl hemen fırlayıp ayağa kalktı. Başına gelenleri bir an anlatacaktı. Fakat, ana babası, yüzüne bakmadılar. İkisinin de suratlarından düşen bin parça olacaktı...Atıl eksiklenerek :

-Hoşgeldiniz, dedi.

Babası :

-Gelemez olaydık. Ne işler karıştırmışsın bugün? Ev halkı merdivenlerde yolumuzu kesti. Her kafadan bir ses çıkıyordu.

DEVAMI VAR

ÖRÜMCEK ADAM

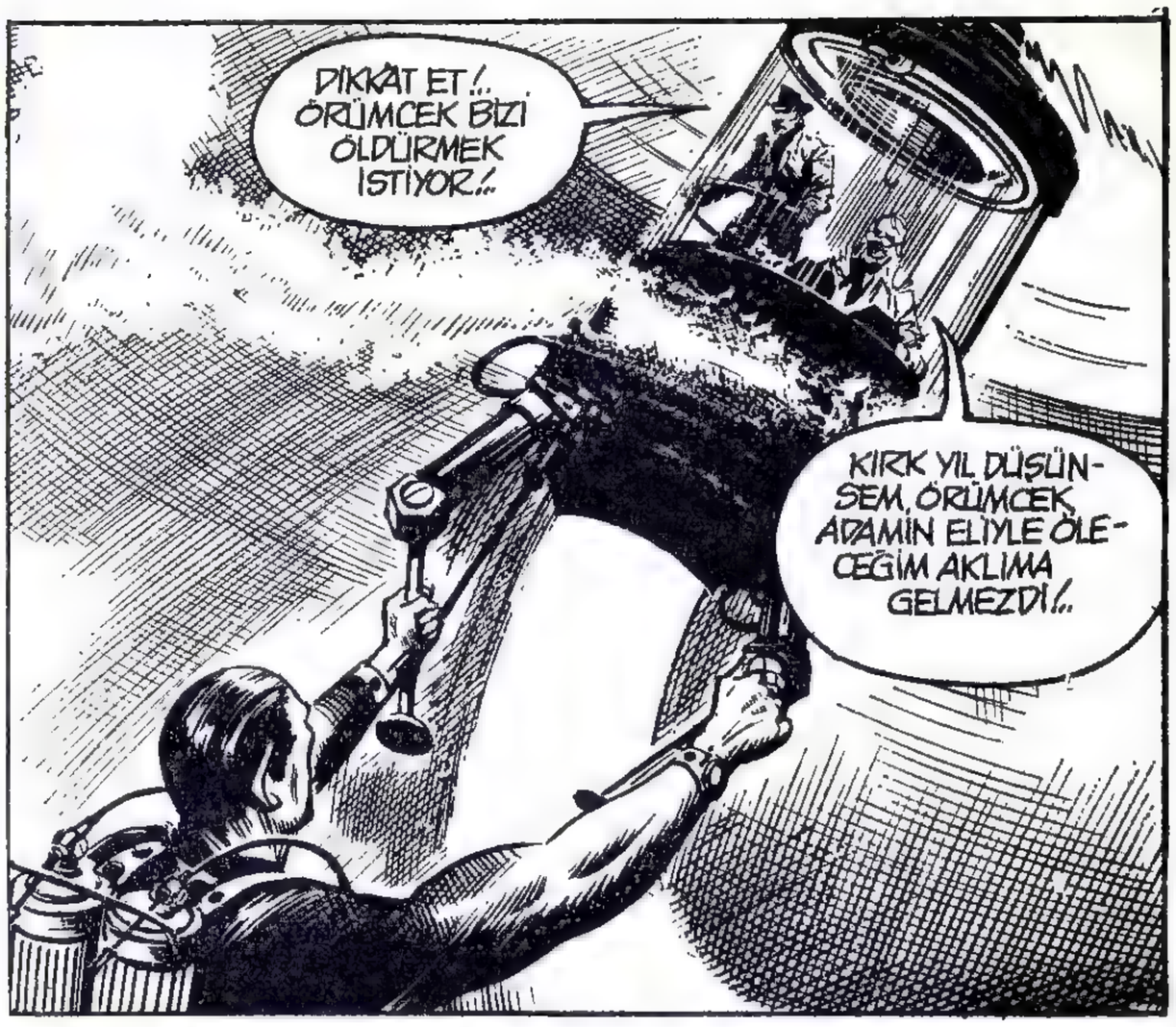

HER BİRİ BİR YANA ÇEKİŞTİRİYOR!. PARÇALAYACAKLAR BİZİ!.

AKLIMA BİR ŞEY GELDİ!.

HELİKARIN AYAKLARINDAN FAYDALANABİLİRİZ!..

FAKAT ONLARI DAHA BÜYÜK BİR TEHLİKE BEKLEMEKTEDİR...

BU GARİP DENİZ ADAMLARI DA NEREDEN ÇIKTI?.. BİZİ KURTARMAK İSTİYORLAR HERHALDE!..

BİZİ ADETA PAKET GİBİ SARIP SARMALADILAR!.. NEREYE GÖTÜRECEKLER ACABA?..

HELİKARI SÜRÜKLÜYEREK BİR MAĞARANIN AĞZINA GETİRİRLER...

ASIL SÜRPRİZ SİZİ İÇERDE BEKLİYOR.. DENİZLER TANRISINA NE ZAMANDIR İKİ İNSAN KURBAN ETMEDİK!.. ÇOK MEMNUN OLACAK...

GARİP YARATIK, BU DEFA DA BİR ZAMANLAR İDAM EDİLEREK ÖLDÜRÜLEN ÜNLÜ HAYDUT O'BRIEN KILIĞINDA KENTE GELİR.. SOYGUNCULARLA İŞBİRLİĞİ YAPIP, ÖZEL KÖPLÜKLÜ TABANCASIYLA BANKAYI SOYAR..TAM KAÇARKEN KARŞISINDA ÖRÜMCEK ADAM'I BULUR.. FAKAT, GİZLİ SİLÂHI İLE ÖRÜMCEK ADAMI DEVLEŞTİRİP, EMRİ ALTINA ALIR.. ARKASINDAN ÖRÜMCEK ADAM, ARKADAŞLARININ BULUNDUĞU HELİKARI OKYANUSUN DERİNLİKLERİNE GÖMER.. HELİKARIN İÇİNDEKİLERİNİ BÜYÜK BİR TEHLİKE BEKLEMEKTEDİR

ÖRÜMCEK ADAM'IN SOYGUNCULARA YARDIM EDECEĞİ HİÇ AKLIMA GELMEZDİ!

BU DAHA HİÇ BİRŞEY!.. DAHA ÇOK İŞİMİZE YARAYACAK.. ONUNLA DÜNYANIN HAKİMİ OLACAĞIM...

FAKAT ANİDEN...

YETER!.. KONUŞMAYIN... BEN KANUNSUZLARIN YARDIMCISI DEĞİLİM..CEZANIZI ÖDEYECEKSİNİZ...

DOĞRUSU, KUZU KUZU OTURMAK ÇOK YAKIŞIYOR SANA...

HAH!.. HAH!.. HA!.. CANİLERİN KORKULU RÜYASI, İNSANLARIN YARDIMCISI ÖRÜMCEK ADAMIN HALİNE BAKIN..

NEDEN BİRŞEY YAPMIYORSUN?.. HEPİMİZİ ÖLDÜRECEK!..

KONUŞMA!

BİRŞEYLER YAP O'BRİEN...

BİRAZ DAHA EĞLENSİN... SONRA SIRA BİZE GELECEK...

ÖRÜMCEK ADAM KÜÇÜLMEYE BAŞLAR

ÖRÜMCEK ADAM ESKİ HALİNE DÖNÜYOR!..

OHH!..

ARTIK ESKİ ÖRÜMCEK OLDUM.. HESAPLAŞMANIN ZAMANI GELDİ...

NE YAPMAYI DÜŞÜNÜYORSUN?

IŞIN TABANCAM HAKKINDAN GELİR... BAŞ KALDIRMAK NE DEMEKMİŞ ANLASIN!..

HELE BİR IŞINLAN DA O ZAMAN GÖRÜRSÜN!

SONUN GELDİ ARTIK!..

BU DEFA ŞANSIN YARDIM ETMEYECEK!..

AHH!..

AMAN!..

DEVAMI VAR

ZEHİR HAFİYE ⑩

Açık - saçık

Türkçesi: Halit KIVANÇ

TAMAM!.. ANANTAR DÖNÜYOR!.. YAŞADIK!.. HEEYY!..

İŞTE SEVGİLİM!.. VENEDİK BİR AŞK ŞEHRİDİR SADECE...

AŞIKLAR ÖYLE SANIR...

M. KAPKARA'NIN ALTINDA Kİ KAPAĞA DİKKAT!..

ZEHİRCİK, BİRDEN ÇAKTI!.. EEE, NE DE OLSA LİSTASINDAN ÖĞRENMİŞTİ...

ZEHİRCİK, PİZZO'NUN OMUZUNA BASIP DOLABIN TEPESİNDEN BAKINCA...

HEYY!.. KAPKARA BURADAYIM!.. DUR SANA İP UZATAYIM... BEKLE!

LAFLARI 12 METRE AŞAĞIYA SÖYLÜYOR!..

ZEHİRCİK, KAPAĞI KALDIRDIĞI GİBİ, KARABELA'YI DA KANALA YOLLAYIVERDİ...

OYA SIRFBOYA, KAPKARA İLE KARABELA'NIN HAZİNEYİ BULDUKLARINDAN EMİN, GONDOLLU SARAYA YANAŞTIRDI... DURUMU ÇAKAMAYAN POLİS DE, OYA'YA YARDIMCI...

OYA'NIN AMACI, ZEHİR'İ BIRAKMAK... İSTEMEDEN TABİİ...

KANALA DÜŞMÜŞ BİR YABANCI!.. SİZ DE YARDIM EDER MİSİNİZ SİNYOR POLİS?

Sİ-SİNYORİNA... HATİRİNİZ İÇİN..

POLİS DE OLSA, İTALYAN İÇİN ÖNCE KADIN GELİR

43. GONDOLA ÇIKINCA KORKUDAN BOYNUMA ATLADI!..

KEŞKE BEN DÜŞSEYDİM KANALA!..

ORTADA HAYDUTLAR FALAN OLMAYINCA, YAPTIĞIMIZ İŞE BAK!..

SEN İŞİN SONUNA BAK...

POLİS, SIRFBOYA'YI KAÇIRDIĞINA ÜZGÜN... ZEHİR'İ TANISA!..

Hİİİ... ZEHİR!.. ZE-ZEHİR HAFİYE BU!!

HAFİYE'NİN SERÜVENLERİNİ OKUYAN KOMİSER HEMEN TANIDI!..

ZEHİR'İ İSTİRAHATE BIRAKTILAR.. TAM 57 SAAT UYKUSUZDU...

ÇAKTIM!.. ZEHİR HAFİYE AŞK YÜZÜNDEN VENEDİK'TE!..

ZEHİR ÖYLE YORGUNDU Kİ RÜYA BİLE GÖRMÜYOR!..

NASIL GÖRSÜN

ERTESİ GÜN ÖĞLEYE DOĞRU UYANDI...

NEREDEN BULDUN O KRAVATI?

BİR KADININ ÇANTASINDA.. İŞİM BU!

ESRARLI KRAVAT!

OYA SIRFBOYA'YI ÇARPAN TABLOLU YANKESİCİ!..

ZEHİR UYANINCA KARŞISINDA ESRARLI KRAVATI GÖRMÜŞTÜ!... İPUCU ONUN ELİNDEYDİ ARTIK!..

devamı var

RED KİT

FAKAT, NE YAPIYOR? ÇALMIYOR!..

FELÇ OLMUŞ!.. SALONUN HAVASINDAN OLACAK!..

FAKAT, BİR ŞEY YAPMAK GEREK!.. BU BİR FELÂKET!..

OLUR!.. ONA GEREKENİ BEN BİLİYORUM!..

DÜLDÜL, SENİ KONSERE DAVET EDİYORUM!

FAKAT, BENİM ORAYA GİTMEYE NİYETİM YOK!..

AÇILIIIIN!

BİR AT!.. HİÇ DEĞİLSE ATI VESTİYERDE BIRAKINIZ!..

PAN!

PAN!

YEHUU!

FAKAT, DELİ BU ?..

NE HOŞ BİR GÖRÜNÜŞ !..

YIPPİİİ!

CORC !.. RAHAT DURUN HELE !..

DURUNUZ !! DURUNUZ !!.. POLİS !.. POLİS ÇAĞIRIN !.. SÜVARİYİ ÇAĞIRIN !..

BU BİR SKANDAL !..

AL SUNU BAKALIM !..

CORC, DELİRDİN Mİ, NEDİR ?..

AMMA DA GÜZEL KONSER !..

HAYDİ, BOB HAYDİ !..

KANUN ADINA SAKIN OLUN !

SIRRAK !..

AL SANA !..

KÜT !

CORC !..

LANDLER STİLİNDE, PEK ZARİF...

MOZART

ERTESİ SABAH...

BENİ DIŞARI ATTILAR ! FAKAT SENİN SAYENDE BİR TİYATRODA BİR MOZART ÇALABİLDİM !

BİR KONSERİN BÖYLE OLDUĞUNU HİÇ SANMIYORDUM...

♪ BEN FAKİR VE YALNIZ BİR KOVBOYUM, EVİMDEN YURDUMDAN UZAK !

BU HİÇ DEĞİLSE, MÜZİK BU !..

tutumlu yavrularımıza İş Bankası armağanı

Ne mutlu o yavrularımıza ki, büyüklerinden aldıkları harçlıkları har vurup harman savurmazlar. Artırdıkları paraları kumbaralarına atarlar. Ne mutlu o yavrularımıza ki, tutumluluk onlarda zevkli bir alışkanlık haline gelmiştir. Ve gene ne mutlu onlara ki 26 Ağustos gününe kadar kumbaralarını İş Bankası gişelerinde birkaç kez boşalttırarak onlar için düzenlenen 2,5 milyon liralık özel çekilişe katılmaya hazırlanmaktadırlar. İş Bankası tüm çocuklarımıza başarılar diler!

GELiYOR!?

GELİYOR!?

GELİYOR!?

NE GELİYOR? NASIL GELİYOR? NEDEN GELİYOR!?

?